

II Księga Kronik

Rozdział 29

Panowanie Hiskiasza

1. Hiskiasz objął władzę królewską, mając dwadzieścia pięć lat, panował zaś w Jeruzalemie dwadzieścia dziewięć lat. Matka jego miała na imię Abijja, a była córką Zachariasza. **2.** Czynił on to, co prawe w oczach Pana, zupełnie tak samo, jak czynił Dawid, jego praojciec.

Odrodzenie religijne za Hiskiasza

3. On to w pierwszym roku swojego panowania, w pierwszym miesiącu kazał otworzyć bramy świątyni Pańskiej i naprawić je, **4.** Następnie sprowadził kapłanów i Lewitów, a zebrawszy ich na wschodnim dziedzińcu, **5.** Rzekł do nich: Słuchajcie mnie, Lewici! Poświęćcie się teraz i poświęćcie świątynię Pana, Boga waszych ojców, i usuńcie nieczystość z miejsca świętego. **6.** Sprzeniewierzyli się bowiem nasi ojcowie i czynili to, co złe w oczach Pana, naszego Boga, opuścili go, odwrócili swoje oblicza od mieszkania Pana, a obrócili się ku niemu tyłem. **7.** Zamknęli także drzwi przedsionka, pogasili lampy, nie składali ofiar z kadzidła ani całopalnych w świątyni Boga izraelskiego. **8.** Toteż gniew Pana spadł na Judę i na Jeruzalem, więc uczynił z nich przedmiot zgrozy, zdumienia i drwiny, jak na własne oczy widzicie. **9.** Oto nasi ojcowie polegli od miecza, a nasi synowie, nasze córki i nasze żony poszły za to do niewoli. **10.** Zamierzam tedy zawrzeć przymierze z Panem, Bogiem Izraela, aby odwrócił od nas żar swego gniewu. **11.** Nuże więc, synowie moi, nie gnuście, gdyż was wybrał Pan, abyście stali przed nim, służąc mu, i byli mu sługami, i składali mu ofiary z kadzidła. **12.** Wtedy wystąpili Lewici: z Kehatytów Machat, syn Amasaja, i Joel, syn Azariasza, z Merarytów Kisz, syn Abdiego, i Azariasz, syn Jehallelela, a z Gerszonitów Joach, syn Zimmy, i Eden, syn Joacha, **13.** Z synów Elisafana zaś Szimri i Jeiel, a z synów Asafa Zachariasz i Mittaniasz; **14.** Z synów Hemana Jechiel i Szimei, a z synów Jedutuna Szemajasz i Uzzjel. **15.** Zebrali oni swoich pobratymców, poświęcili się i na rozkaz króla, zgodnie ze słowami Pana, poszli, aby oczyścić świątynię Pańską. **16.** Kapłani weszli do wnętrza świątyni Pańskiej celem oczyszczenia jej i wynieśli wszystkie nieczystości, jakie zastali w przybytku Pańskim, na dziedziniec świątyni, stąd zaś zabierali to Lewici, aby wynieść to precz do potoku Kidron. **17.** Zaczęli oczyszczanie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca, a w ósmym dniu tego miesiąca doszli do przedsionka Pana. Świątynię Pańską poświęcali przez osiem dni, a w szesnastym dniu pierwszego miesiąca zakończyli. **18.** Następnie poszli do króla Hiskiasza i rzekli: Oczyszciliśmy całą świątynię Pańską, ołtarz całopaleń i wszystkie jego przybory oraz stół chlebów pokładnych i wszystkie jego przybory, **19.** I wszystkie przybory, które za swojego panowania przy swoim odstępcstwie wycofał z użytku król Achaz, przygotowaliśmy i poświęciliśmy, i są one oto przed ołtarzem Pana. **20.** Król

Hiskiasz wstał wczesnie rano, zgromadził naczelników miasta i poszedł do świątyni Pana. **21.** Przyprowadzono potem siedem cielców i siedem baranów, siedem jagniąt i siedem kozłów na ofiarę przebłagalną za królestwo, za świątynię i za Judę. I kazał synom Aaronowym, kapłanom, aby złożyli ofiary całopalne na ołtarzu Pana. **22.** A gdy zabito te cielce, kapłani wzięli ich krew i pokropili nią ołtarz. Potem zabito barany i krwią ich pokropiono ołtarz, zabito też jagnięta i krwią ich pokropiono ołtarz. **23.** Potem przyprowadzono kozły na ofiarę przebłagalną przed króla i zgromadzenie, aby włożyli na nie swoje ręce. **24.** A gdy kapłani je zabili, krew ich wylali na ołtarz jako przebłaganie za całego Izraela, gdyż za całego Izraela nakazał król złożyć tę ofiarę całopalną i przebłagalną. **25.** Kazał też stawić się w świątyni Pańskiej Lewitom z cymbałami, lutniami i cytrami według nakazu Dawida, jasnowidza królewskiego Gada oraz proroka Natana, gdyż od Pana pochodził ten nakaz za pośrednictwem jego proroków. **26.** Stanęli więc Lewici z instrumentami Dawida, kapłani zaś z trąbami. **27.** Wtedy Hiskiasz kazał złożyć ofiarę całopalną na ołtarzu, w chwili zaś rozpoczęcia ofiary całopalnej zaczęto śpiew na cześć Pana przy wtórze trąb za przewodem instrumentów Dawida, króla izraelskiego. **28.** Całe zgromadzenie oddawało pokłon, rozbrzmiewał śpiew i donośny głos trąb, a wszystko to trwało aż do zakończenia ofiary całopalnej. **29.** Gdy zaś ofiara całopalna dobiegła końca, król i wszyscy, którzy znajdowali się przy nim, uklękli i oddali pokłon. **30.** Potem król Hiskiasz i naczelnicy nakazali Lewitom wysławiać Pana słowami Dawida i jasnowidza Asafa. Zaśpiewali więc z radością pieśń pochwalną, klękali i oddawali pokłon. **31.** I odezwał się Hiskiasz w te słowa: Teraz poświęciliście się Panu; przystąpcie więc i przynieście ofiary rzeźne i dziękczynne do świątyni Pańskiej. I przyniosło zgromadzenie ofiary rzeźne i dziękczynne, a kto chciał, także całopalenia. **32.** A liczba całopaleń, które złożyło zgromadzenie, wynosiła: siedemdziesiąt cielców, sto baranów, dwieście jagniąt. Wszystko to na ofiarę całopalną dla Pana. **33.** Jako zaś dary poświęcone: sześćset cielców, trzy tysiące owiec. **34.** Lecz kapłanów było za mało i nie mogli obedrzeć ze skóry wszystkich zwierząt na ofiarę całopalną, toteż zanim poświęcili się inni kapłani, pomagali im ich bracia Lewici aż do zakończenia tej pracy, gdyż Lewici byli ochotniejsi do poświęcenia się niż kapłani. **35.** Dużo było również całopaleń z tłuszczem ofiar pojednania i ofiar z płynów. W ten sposób wznowiona została służba Boża w świątyni Pańskiej. **36.** I uradował się Hiskiasz i cały lud tym, co Bóg ludowi zgotował, rzecz ta bowiem dokonała się znienacka.